

Kooyker

Begin februari sloot de voormalige *Kooyker*-boekhandel aan de Leidse Breestraat zijn deuren, omdat er een faillissement dreigde. De winkel heette inmiddels *Polare*, daarvoor heette het *Selexyz Kooyker*. Nog maar een paar maanden eerder had Polare de winkel overgenomen, tezamen met boekhandel *De Slegte* – tot mijn leedwezen (lees mijn column 'Ontslagt').

Enfin, Polare bakte er niets van en ging onderuit. (Boze tongen beweren dat dit opzettelijk gebeurde, ik weet daar niets van.) De deuren gingen dicht, omdat je kennelijk een gesloten boekhandel niet failliet kunt verklaren. De aldus gewonnen tijd wilde Polare naar eigen zeggen gebruiken om een doorstart te maken. Dat duurde en dat duurde, en er gebeurde niets. Uit protest hing een aantal Leidse literatoren, waaronder Onno Blom en Christiaan Weijts, een protestgedicht op de gesloten winkel deur (zie hieronder). Mooi vind ik dat, zo'n ouderwets pamflet. En het heeft gewerkt, in combinatie met allerlei andere initiatieven om Kooyker in de oude luister te herstellen. Immers, sinds kort heet de zaak weer Kooyker en is alles gelukkig weer bij het oude. Of niet...?

Tot tweemaal toe was ik er deze week en ik werd er niet blij van. Je kon er een kanon afschieten. De bovenverdiepingen, vroeger vol publiek en bedrijvigheid, stonden leeg. Behalve mijzelf was er niemand in de zaak. Onheilspellende stilte. De verkoopster liet me desgevraagd weten dat 'het heel goed gaat, maar dat de augustusmaand wel wat stilletjes was.' De grootscheepse werkzaamheden aan de Breestraat, die ook in zijn oude luister teruggebracht moet worden, zouden ook niet erg helpen. Laten we hopen dat het daar aan ligt.

Het zekere voor het onzekere nemend, roep ik hierbij iedere Leidse boekenfan op zijn boeken zo mogelijk bij Kooyker te kopen. Ze hebben er een prachtige, blankhouten leestafel staan. Alleen daarvoor moet je er al naartoe. En om de boeken te bevrijden, natuurlijk.

KOOYKER MOET BLIJVEN

*Hier in Leiden staan verzen op de muren
Dichters spreken tot ons op iedere hoek van de straat
Maar hun boeken zitten achter slot en grendel
Kijk, daar liggen ze voor dood.*

*Schrijvers spreken zacht, in een zuivere taal
Zij weten niet wat 'strategische heroriëntatie' is
Zij spreken over wat hen lief is, over hun angsten
Maar hoe gedempt ook en hoe stil: zij spreken.*

*Wie van boeken houdt die leest ze
Wie bang is voor boeken verbrandt ze
Wie angst noch liefde kent zet ze te kijk
Achter gesloten glazen deuren*

*Onze boeken zijn gegijzeld
Wij willen ze terug*

DEZE DEUREN MOETEN OPEN